

Chef för ledarredaktionen: Johannes Åman.

Ledarskribenter: Susanna Birgersson, Erik Helmersson, Gunnar Jonsson, Hanne Kjöllner, Carl Johan von Seth (vik). **Webb:** dn.se/ledare **E-post:** ledarredaktionen@dn.se

Kolumnen. Golnaz Hashemzadeh

Ingen är som de andra

Invandring är inte, som Kent Ekeroth skriver, ett hot mot de värderingar som burit upp Sverige. Det är en konsekvens av dem.

Du är inte som de andra. De orden har jag fått höra otaliga gånger. Av människor som bestämt sig för vilka de är, de där invandrarna, utan att tidigare ha lärt känna en människa med utländsk härkomst, utan att någonsin ha sett själ och hjärna bakom hudfärgen. "Det är inte såna som dig vi har svårt för." Det är en så vanlig, så uttjatad fras. Från skinheads i 90-talets Gustavsberg under min uppväxt, till Kent Ekeroths svar till Borzoo Tavakoli i måndagens DN.

Ingen människa är som de andra, när du lär känna henne. När du hör hennes historia, är du glad att hon fann tillflykt i Sverige. När du hör hennes historia är du stolt som svensk, över att ditt land räddar liv. När du hör hennes historia, kanske du till och med tänker att Sverige har vunnit på att denna människa valde att fly just hit. Att hon är lyckligt lottad över att ha Sverige, och att Sverige är lyckligt lottat som har henne.

För varför har vi människor med utländsk härkomst i Sverige? Vissa lockas hit av kärleken. Andra för att utvecklas professionellt. Och så finns de som kom till Sverige för att de desperat önskade alla de där mänskliga rättigheterna som vi tar för givna. Rätten att yttra egna åsikter och ord utan att riskera fängelse. Rätten att älska sin kära, rätten att tro på sin egen gud.

Det finns de som är i Sverige för att de inte hade någon annanstans att ta vägen. För att de ville överleva. För att de inte ville våldtas, torteras, sändas ut i krig. För att de inte ville hängas vid en offentlig ceremoni. För att de inte ville se sina barn växa upp med doften av död i näsborrarna.

Varför tar vi emot flyktingar i Sverige? Det är inte för att de är en

säker investering med hög ekonomisk avkastning. Det vore trevligt om det vore så, inte minst för alla dem som ryckts upp från sina hem och slängts ut i det okända med förhoppningen om ett bättre liv. Men vi tar emot dessa människor av humanitära skäl. För att vi tror på deras rätt att slippa våldtas, torteras, förlora lemmar och familj. Vi tror på deras rätt till åsikter och tro, och framför allt tror vi på deras rätt till liv. Vi ser dem som människor. Och vi tror på människor.

Vi inser också att vi är lyckligt lottade. Lyckligt lottade som lever i detta land som av tidigare generationers hårda arbete och tursamma omständigheter blivit en nation av frihet och trygghet. Vi inser att inte alla våra medmänniskor föddes lika lyckliga. Och vi har empati nog att investera ekonomiska resurser och riskera kulturkrockar för deras mänskliga rättigheter och överlevnad. För att vi tycker att människor är värda något.

Sverige är ett stort land. Ett land med stort hjärta och ett land med stort ansvarstagande. Ett land där vi ser bortom den verklighet som råder och funderar på hur vi kan göra världen bättre. Vi tar hand om miljön, vi delar på föräldraledigheten, vi utvecklar tekniska innovationer, vi tar emot människor som flyr nöden. Ekeroth skriver om invandring som hotet mot "de värderingar som burit upp vårt samhälle". Men invandringen är en konsekvens av de värderingar som burit upp vårt samhälle. Att ta emot människor som flyr nöden är en konsekvens av vår svenska storhet, inte något som hotar den.

Både Tavakoli och Ekeroth betonar det ekonomiska värdet av en invandrare. En invandrare som bidrar är bra. När folk får höra att jag är från Iran, säger

Varför har vi människor med utländsk härkomst i Sverige? Det är inte för att de är en säker investering med hög ekonomisk avkastning.

de ofta "Iranier är duktiga!" eller "Det har gått bra för iranier i Sverige". Iranier är kanske den mörkhyade folkgrupp som Sverige har lättast för. Jag är stolt över det. Och ja, jag är också glad för det. Det gör mitt liv enklare. Men vem trodde det om de iranska flyktingar som kom till Sverige under 80-talet?

Ekeroth kallar oss "en liten högt utbildad, sekulär grupp". En grupp som inte kan jämföras med "de andra" eller som Ekeroths skriver "den invandring Sverige utsätts för i dag". Men när vi kom var vi på flykt från nöden. Från krig, politiskt förtryck, massavrättningar. När vi kom var det ingen som visste att vi skulle bli bra. Vi togs inte in i Sverige som en investering, med hopp om god ekonomisk avkastning. Vi togs in i Sverige av humanitära skäl. Mina föräldrar hade, liksom Tavakoli, bekämpat shahens diktatur och förtryck av sitt folk. Deras revolution, liksom Tavakolis, stals av en islamistisk fundamentalistisk regim. Och på grund av sitt motstånd mot denna regim tvingades de att fly.

Ingen visste att vi skulle bli bra. Att vi skulle bidra med så mycket skattepengar, entreprenörskap och kulturellt kapital. Men vi var människor. Människor som behövde hjälp. Människor, som liksom alla människor, liksom "den invandring Sverige utsätts för i dag", hade och har potential.

Så frågan är inte hur mycket en invandrare kostar oss eller hur mycket en invandrare kan bidra med. Den stora frågan är hur vi bevarar Sveriges storhet och hur vi bäst tar vara på all den potential som finns i Sverige.

Det innefattar också frågan om hur vi bäst tar vara på Ekeroth och andra, som ännu inte insett att Sverige är ett stort land.

Golnaz Hashemzadeh är grundare av organisationen Inkludera Invest, författare och fristående kolumnist i DN.